

Der skal gøres plads til "vi'et"

Af:
Musiklærer Petsi Friis Tvørfoss og
skoleleder Linda Kolling

Der er mange ting i samfundet i dag, der understøtter den enkeltes personlige udvikling – og herunder også fokus på, hvad den enkelte kan og skal. Der er brug for at skille sig ud – og trække sit personlige særkende frem, så man ikke bare er som de andre. Også i skolen er der tendenser og krav, som også trækker i den retning: man tester og måler - og der er en lov-mæssig forpligtelse til at udarbejde en elevplan til hver elev, som skal bruges til en systematisk opfølgning af den enkelte elevs udbytte af undervisningen.

Børn er noget ganske særligt – de adskiller sig f.eks. fra voksne. Og de har brug for at finde ud af, hvem de er. Men børn har et lige så grundlæggende behov for at føle sig som en del af fællesskabet. At høre til. At vide, hvordan man gør her, og at være en del af gruppen. Er der en god balance mellem opfyldelsen af disse behov, er vi nået langt i udviklingen af gode, hele mennesker.

På Veng Skole ønsker vi for børnene, at de lærer at tænke sig selv i et stort fællesskab. At de ikke ALTID skal mærke efter i egen mave, men ind imellem bare indordne sig i fællesskabets navn: "Hvem går det ud over, hvis jeg afbryder, larmer, er sur osv. nu?"

Et af redskaberne, vi bruger til denne læring, er kor. Vi har i dette skoleår haft Store-kor med 3., 4. og 5. klasse og Lille-kor med 0., 1. og 2. klasse – begge med en time om ugen, hvor det ud over at lære nye sange – og nyde det at præstere sammen – også handler om at øve sig i at være i en aktivitet, som er afhængig af fællesskabet – altså det store "VI".

For børnene bliver det italesat, at "jeg'et" ikke er en skidt ting, men det må ikke få lov til at fylde så meget i koret. Det er "vi'et" det handler om. Hvis "jeg" kommer til at fylde for meget, lider "vi".

Det kræver træning og tilvænning, men med tiden oplever børnene jo, at hvis man overgiver sig til fællesskabet, kan man blive glad i låget af at synge – og man får succesoplevelser sammen: Vi gjorde det! Vi klarede det SAMMEN, selvom det var svært.

Det kan være svært at se betydningen af fællesskabet, når man selv har behov for hjælp eller lyst til at sige noget. Men der er andre grunde til, at det er godt at lære – mere end fællesskabet for fællesskabets skyld. Fællesskabet er rent psykologisk, biologisk og sociologisk afgørende for barnets sundhed, udvikling og socialiseringssevne. Det er ikke noget man kan træne alene – og derfor oplever vi det også som en del af skolens ansvar.